

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπί τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου, ἀριθ. 39.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΣΤΟΣ Θ' — ΑΡΙΘ. 440

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο ΜΠΑΡΜΠΑ ΘΩΜΑΣ διήγημα ὑπὸ Ν. Ι. Σταρατέλου.

ΤΟ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΝ ΤΩΝ ΛΑΘΗΝΩΝ, ὑπὸ Δ. Βικίλα.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΟΝΕΙΡΟΥ, ὑπὸ Α. Π. Κουρτίδου.

ΛΑΘΗΝΑΙΚΟΙ ΜΗΝΕΣ, Μάτος.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΝΔΡΟΣ.

ΚΡΗΤΙΚΑΙ ΔΟΣΑΣΙΑΙ, ὑπὸ Γ. Δ. Κονδυλάκη.

Ο ΝΕΟΣ ΝΑΥΤΗΣ ποίημα ὑπὸ ὑπὸ Γ. Μ. Βιζυηνοῦ.

ΛΑΘΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ — ΛΑΘΕΙΑΙ — ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν κριτῶν περὶ τοῦ δευτέρου διαγωνισμοῦ τῆς «Ἐστίας» πρὸς συγγραφήν ἑλληνικοῦ διηγήματος.

Πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς «Ἐστίας».

Ἐπισταμένως ἀνέγνωμεν τὰ δέκα καὶ ἑπτὰ διηγήματα, ¹ τὰ σταλέντα εἰς τὸν Β' διαγωνισμὸν τῆς «Ἐστίας». Μᾶς ἐνέπνευεν ἡ ἔλπις τοῦ ἀνορύσσοντος τὴν γῆν πρὸς ἀνεύρεσιν θησαυροῦ. Ἐβαδίσαμεν ἐν σκοτῆι προσδοκῶντες τὴν αὐτὴν. Ἄλλὰ τὸν μὲν θησαυρὸν δὲν εὔρομεν, ἡ δὲ αὐτῆ ὠχρὰ καὶ ἀμφίβολος μόλις ἐπεφάνη εἰς τὸν ὄριοντα. Διότι τὰ μὲν πλείστα τῶν διηγημάτων προέρχονται ἀπὸ συγγραφέων, οἵτινες οὔτε τὴν γραφίδα δύνανται νὰ κρατήσωσιν εἰς τὴν χεῖρα, οὔτε τὸ ἀπλούστατον ψυχολογικὸν νῆμα νὰ ἀνελιθώσῃ τὰ δ' ἄλλα εἰσι μέτρια, δύο δὲ μόνον σχετικῶς καλλίτερα. Καὶ ἐν τούτοις ἀνευκλήθησαν πᾶσαι αἱ πηγαί, ἀφ' ὧν ὁ Ἕλληνας διηγηματογράφος δύναται νὰ ἀρυσθῆ τὰς ὑποθέσεις του· ἀλλ' ἡ εὐπλαστος καὶ γόνιμος ὕλη ἔμεινεν ἀδρανὴς καὶ νεκρά, προσδοκῶσα τὴν καλλιτεχνικὴν πνοήν, τὴν μέλλουσαν νὰ ζωογονήσῃ καὶ ἀνυψώσῃ αὐτὴν εἰς τὴν περιωπὴν τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ὀρθοῦ.

Τῶν δέκα ἐκ τῶν διηγημάτων τούτων οὐδεμίαν ποιοῦμεθα μνείαν, φειδόμενοι τῶν συγγραφέων αὐτῶν, καὶ μεταβαίνομεν εἰς τὰ ὑπόλοιπα ἑπτὰ.

Χασάν Ἀγάς. Ἡ σκηνὴ ἐν τῇ μικρᾷ Ἀσίᾳ κατὰ τὸ 1822. Ἡ ὑπόθεσις ἄνευ ἐνδιαφέροντος, ὅπως τούλάχιστον πραγματεύεται ταύτην ὁ συγγραφεὺς: τὰ ἄθλα θρασυδεῖλου τινὸς καὶ ἀγρίου Τούρκου λοχιοῦ Χασάν Ἀγά, ὁ φόνος ἡ μάλλον ἡ δολοφονία αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ νέου Ἑλληνος Γεώργη καὶ ὁ γάμος τούτου μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ ξενίζοντος αὐτόν. Ἡ διήγησις ἄχρους, κοινοτοπία: πολλαί, γλώσσα ἀσθενὴς καὶ οὐχὶ πάντῃ ἀπηλλαγμένη ἀνορθογραφῶν.

Φροσύνη. Ἡ σκηνὴ ἐν Πάτραις, τὰ πρόσωπα Κρήτες μετὰ τὴν ἐπανόστασιν τοῦ 1867. Ἡ διήγησις μέχρι τινὸς βαίνει καλῶς, ἀλλὰ ἡ λύσις ἐπάγεται βιαία καὶ ἀπίθανος καὶ κοινὴ. Γλώσσα ἄπνοος καὶ πλημμελής.

Ἀναστασία. Ἡ σκηνὴ ἐν Κωνσταντινουπόλει περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1689. Τὸ ἱστορικὸν θέμα ἀπέπαινον, ἀλλ' ἀκαίριον συνεννοήσεις ἐρωτικαὶ καὶ κοινοὶ ἐρωτικοὶ διάλογοι, ὁ δὲ χαρακτήρ τῆς Ἀναστασίας ἀσυνεπής. Ἡ γλώσσα οὐχὶ κακὴ, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ μὴ ἀπηλλαγμένη σφαλμάτων.

¹ Εἰσὶ δὲ τὰ ἐπόμενα: «Ὁ Μπάρμπα Θωμᾶς», «Ὁ υἱὸς τοῦ ἱερέως», «Ἴσχυς ἑλληνικοῦ ἔθιμου», «Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος τὸν τριακοσιδραχμῶν ἑπαθλον», «Μία θλιθερὰ ἱστορία», «Ἐρωτος θύματα», «Ἐν φίλημα», «Ὁ Χασάν Ἀγάς», «Εἰρήνη», «Ἀθήνη», «Ἀναστασία», «Φροσύνη», «Εὐγενία», «Μαρίτια», «Βασιλική», «Εὐνοστος καὶ Ὀχνη», «Δύστηνος γυνή».

Μία θλιθερὰ ἱστορία. Ἡ σκηνὴ ἐν Κρήτῃ κατὰ τὸ 1867. Ἡ γλώσσα μετρία, ἐνιαχοῦ μετὰ τινος ἀνθους, ἐνιαχοῦ μετ' ἐπιτηδεύσεως καὶ ὑποφύχρου ὄγκου, ὅστις ὑπομνήσαις ἡμῖν τοὺς Ἕλληνας ἐρωτικούς. Τοιοῦτον εἶναι τὸ χωρίον, ἐν ᾧ περιγράφεται ἡ κατὰ τῆς Ἑλένης: «Ἀπὸ τοῦ ἡρέμου τῆς κόρης βλέμματος — οὐράνιον ἐξεπέμπετο δέλητρον, οὗτινος ἡ ἀναύγειν ἐπὶ τῆς ὄψεως διαχυομένη, προσέβηε τῇ παρθένῃ ἀμύθητον περιπέθειαν, ἔλκουσαν ἀκαταμάχητος, καθηλύουσαν, τέρουσαν, συγχινοῦσαν, θέλουσαν, ποητεύουσαν τὸν ἀτενίζοντα». Οἱ διάλογοι, μετὰ τῶν Κρητῶν διαμειθόμενοι, ἔπρεπε νὰ ἔχωσι τὴν ἱστορικὴν χροιάν, ὅπερ ἠμείλησεν ὁ συγγραφεὺς. Ἡ διήγησις δὲν εὐδοῦται: μέχρι τέλους. Ἀνορθογραφίαι οὐκ ὀλίγα.

Ἄνωτερα τούτων εἰσὶν:

Ὁ υἱὸς τοῦ ἱερέως. Ἡ σκηνὴ ἐν τινι χωρίῳ τῆς Ἠπείρου κατὰ τὴν τελευταίαν θησαυρικήν ἐπανόστασιν. Οἱ διάλογοι, ἐν ἡπειρωτικῇ διαλέκτῳ, εἰσὶν ὡσεπιτοπλίστον φυσικοί, οἱ δὲ χαρακτῆρες εἰκονίζονται μετ' ἀκροῦντως ζωρῶν χρωμάτων. Ἀλλὰ κατὰ τὴν πλοκὴν χωλαίνει καὶ τοῦτο, ὅπως πάντα. Τὸ δημοτικὸν ἄσμα τὸν ποιμῆνος παρενθίσθηαι πῶς ἀκαίριος, ἡ δὲ ἀπότομος ἀναχώρησις τοῦ Σταύρου, κινδυνευοσύνης τῆς Ἑλένης, εἶνε ἀδικαιολόγητος, ἐνῶ ἠδύνατο ὁ συγγραφεὺς διὰ τοῦ ἀποχαιρετισμοῦ πατρὸς καὶ υἱοῦ, μνηστῆς καὶ μνηστῆρος, νὰ προσέθῃ εἰς τὸ διήγημα ὀρθίαν σκηνὴν καὶ νὰ προπαρασκευάσῃ αὐτῶ φυσικωτέραν τὴν λύσιν. Ταχὺς καὶ πρόωρος ἐπέρχεται ὁ θάνατος τοῦ ἱερέως, τὸν ὅποιον ἐπίσης ταχέως καὶ ἀδικαιολογητῶς ἀκολουθεῖ εἰς τὸν τάφον ἡ γρατὰ Ζωίτσα. Ἡ ἐν τῷ νεκροταφείῳ σκηνὴ εἶναι ἐπιτυχής, ὁ χαρακτήρ τοῦ μικροῦ Γεωργίου ὄντος ἀφέλης καὶ παιδικός. Ὁ συγγραφεὺς ἔχει εὐχέρειαν περὶ τὴν ὀρθὴν γλώσσαν.

Κατὰ τι ἀνωτερον τούτου εἶναι ὁ **Μπάρμπα Θωμᾶς**, τοῦ ὁποῦ ὁ συγγραφεὺς εἶναι ἰκανὸς ἔγκρατῆς τῆς γλώσσης, ἀλλὰ δυστυχῶς μίγνυς τὴν καθαρῶσαν «Ἑλληνικὴν καὶ τὴν Λευκαδίαν» διάλεκτον (διότι ἡ σκηνὴ ὑπόκειται ἐν Λευκαδίᾳ) λίαν ἰδιοτρόπως. Τὸ διήγημα θὰ ἦτο ἄμειπτον ὑπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην ἂν ἢ τὸ ὅλον, ἢ τοῦλάχιστον τὰ διαλογικὰ ἐπιγράφοι εἰς τὴν ἐγχώριον διάλεκτον. Ἐν τούτοις τὸ θέμα εἶναι εὐστοχόν, πλήρως ἐνδιαφέροντος καὶ συγκινητικόν, καὶ πνιχταχοῦ σχεδὸν εἶνε ἐπιτεκμημένη εἰδωλῶν χάρις, οἱ δὲ χαρακτῆρες, προπάντων ὁ τοῦ Μπάρμπα Θωμᾶ, διαγράφονται ευκρινῶς. Διὰ τοῦτο εἰς τῶν κριτῶν, ἰδιαίτερον στοργὴν αἰσθανόμενος πρὸς τὸν Μπάρμπα Θωμᾶν, ἐπέθυμε νὰ ἀπονεμηθῇ εἰς αὐτὸν τὸ βραβεῖον.

Ἀλλὰ καὶ ἐντεῦθα ἡ λύσις ἐπισχιάζει τὰ λοιπὰ πλεονεκτήματα τοῦ διηγήματος τούτου. Ὁ ἀθῶος Μπάρμπα Θωμᾶς ἀποθνήσκει ἐπὶ τοῦ ἱκνωμάτος, ἀντὶ τοῦ ἐνόχου ἀνεψιοῦ αὐτοῦ. Καὶ δὲν εἶναι μὲν ἄλλως ἀσύνθητος τὸ νὰ πλανᾶται ἡ ἀνθρωπίνῃ δικαιοσύνην πλήττουσα τὸν ἀθῶον ἀντὶ τοῦ ἐνόχου, ἀλλ' εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν φαίνεται ὑπερβολικῶς, σχεδὸν ἀπίθανος ἡ εἰς τὴν ἐσχάτην ποιήνῃ καταδικῆ ἀνδρὸς γέροντος, τὸν πάντα βίον ἐν ἀρετῇ βιώσαντος, καθ' οὐ οὐδεμίαν καθαρὰ μαρτυρίαν ἠδύνατο νὰ κατατεθῆ, ἐνῶ κατὰ τοῦ φονέως Μήτσου ἠδύνατο νὰ στηριχθῇ κατηγορία δημοσία, αἰτε ὑβρίσαντος καὶ ἀπειλήσαντος τὸν φονευθέντα Χρήστον. Διὰ τεχνικωτέρας πλοκῆς, διὰ προσθήκης τινὸς, ἐν ἣ ὁ συγγραφεὺς ἠδύνατο ἴσως νὰ ἀναπτύξῃ καὶ διὰ πραγμάτων νὰ καταδείξῃ τὴν τοιαύτην πλάνην τῶν δικαστῶν, ἡ συνειδήσις τοῦ ἀναγνώστου θὰ ἐπανεπαύετο καὶ ἡ λύσις θὰ ἐπάρχετο ἐκ τούτου φυσικωτέρως. Ἐν τούτοις εἰς μὲν τὸν συγγραφέα τοῦ Μπάρμπα Θωμᾶ ἀπονέμεται ὁ πρῶτος ἐπαίνος, εἰς δὲ τὸν συγγραφέα τοῦ «Γιῶ τοῦ ἱερέως» ὁ δεῦτερος.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων εὐρέθη καὶ σατυρικὸν τι ἔργον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος τὸν τριακοσιδραχμῶν ἑπαθλον», τὸ ὅποιον κατὰ μὲν τὴν οὐσίαν καὶ τὴν γλώσσαν εἶνε δόκιμον ἔργον, ὡς διήγημα ὅμως ὄχι μόνον στερεῶτα τεχνικῆς πλοκῆς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἐνιαχοῦ σκανδαλωδῆς αὐτοῦ ἀντικεινὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς «Ἐστίας» καὶ διὰ τοῦτο ἀναγκαζό-

¹ Μᾶλλον τριακοσιδραχμῶν.

μεθα να κρίνωμεν αυτό ἴδια, ἀφοῦ μάλιστα ὁ συγγραφεὺς δρέ-
γεται ν' ἀκούσῃ καὶ τὴν ἡμετέραν περὶ τοῦ ἔργου αὐτοῦ
κρίσιν.

Ἄν τῶν ὄντι σκοπὸς τοῦ συγγραφέως ἦτο νὰ σατυρήσῃ ἐκεί-
νους τῶν παρ' ἡμῶν νέων, οὐκ εἶναι παραμελοῦντες τὴν ἀληθ-
ἐπιστήμην καὶ τρεφόμενοι ἰσχνῶς ἀπὸ τῆς ἀναγνώσεως μυθι-
στοριῶν καὶ τῆς ἐλαφρᾶς λεγομένης φιλολογίας, ἀποδύονται
εἰς τὴν συγγραφικὴν σάτυρον, ἢ ἤτο ἐπικίνδυνόν τοῦτο δὲ ἢ
ἤτο σωτήριον μάθημα τοῖς νέοις ἐκείνοις, οἵτινες γάρουσι
μετὰ σπουδῆς, μετὰ σπουδῆς δημοσιεύουσι τὰ ἔργα αὐτῶν,
ἀλλὰ δὲν καλλιέργουσι, δὲν κρατῶνται τὸ φυσικὸν τῶν δυν-
αμῶν, οὐκ εἰσὶν τυχόν ευμεροῦσι, διὰ τῆς προσηκούσης μελέτης.
Ὅρθως σκοπεῖ ὁ συγγραφεὺς τῆς σατύρας τοὺς προστατεύ-
οντες τοιαύτας τετυρωμένας κεφαλὰς, ὡς καὶ τὴν δημοσιο-
γραφίαν, ἥτις προθύμως κηρύττει τοὺς τοιοῦτους ὡς ἐδόχους
συγγραφεῖς ἢ ποιητὰς διὰ τὸν στεροφυτικὸν ἐκείνων φράσεων
καὶ κομπητικῶν ἐπιθέτων, τὰ ὅποια πᾶσαι σχεδὸν αἱ ἐφημε-
ρίδες ἔχουσι πρόχειρα διὰ καλοῦς καὶ κακοῦς, δι' ἀξίας καὶ
ἀνάξια ἔργα, δι' ἃ καὶ δύναται τις νὰ εἴπῃ τὸ τοῦ Σχιλλέρου
«Εἶδόν τὸν ἱερὸν στέφανον τῆς δόξης βεβηλωμένον παρὶ κοινὰ
μέτωπα». Ἀλλὰ δυστυχῶς ἐν τῇ ῥηθείᾳ σατυρᾷ ἡμεῖς δια-
βλέπομεν ὡς κυριώτερον σκοπὸν τοῦ συγγραφέως τοὺς ὑπαί-
τιμους ὠρισμένον συμβάντων καὶ προσώπων, σχετιζόμενον
πρὸς τὸν πρῶτον διαγωνισμὸν τῆς «Ἐστίας». Καὶ νὰ μὲν
τὸ καθήκον τοῦ βιβλίου περιόριτον καὶ αἱ ἀγωνοδίκαι τὸν
πρῶτον διαγωνισμὸν εἶνε ἀνώτεροι πάσης ὑπόφιας καὶ δὲν
ἔχουσαν ἀνάγκην ὑπερασπίσεως, ἀλλ' ὅμως ἀρελίμενοι νὰ ὑπο-
μνησκόμενοι εἰς τὸν ἄλλος εὐφυᾶ καὶ πεπειραμένον συγγραφεῖ,
ὅτι ἡ σάτυρα, καθαρπομένη ὠρισμένων καὶ ἀξιότιμων προσώ-
πων, ἐκπίπτει τοῦ ευμεροῦς προσωριμοῦ τῆς καὶ κατανατᾶ εἰς
λίβελλον.

Ἐκτός τῶν ἀνωτέρω ἀπεστάλη ἡμῖν ὡς πρωτότυπον διη-
γήματα καὶ μεταφράσεις τῆς «Ἀδαλοφαιτίσεως» τοῦ Ἀν-
δερσον. Καὶ ἢ ἦτο μὲν ὠφέλιμος τοιαυτὴ ἀσκῆσις ἂν ἐξεπα-
νεῖτο πρὸς μὲν τὸν διηγηματογράφον, ἀλλὰ γινόμενη
πρὸς ἄν σκοπὸν ἔγένετο, εἶναι κακίστη, ὡς ἀκούσα τὴν ψυχὴν
εἰς ἀπάτην καὶ δόλον.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Ι. ΙΕΙΔΑ, ΣΚΥΛΑΙΤΗΣ.
Σ. Κ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΠΡΟΒΕΔΕΓΙΟΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἐπὶ τὸν τίτλον Εἰδύλλια ἐκδίδεται ἐντός τῆς προσε-
χούσης ἐβδομάδος νέος τόμος ποιημάτων τοῦ ἡμετέρου συνερ-
γάτου κ. Γεωργ. Δροσίνου. Ὁ τόμος οὗτος περιλαμβάνει κατὰ
τὸ πλεῖστον ἔργα ἐντέλως ἀδημοσίευτα καὶ τινὰ κατ' ἐκλογὴν
ἐκ τῶν δημοσευθέντων κατὰ καιροῦς ἐν τῇ «Ἐστίᾳ» ἢ ἄλ-
λαχοῦ, διαιρετὰ δὲ ὡς ἐκ τῶν περιεχομένων αὐτοῦ εἰς τὰ
ἑξῆς ἑπτὰ μέρη. α.) Τὰ τραγούδια τοῦ χωριοῦ, εἰκόσια
ποιήματα ἀναγομένων ἐν τῷ ἀγροτικῷ βίῳ β.) Τὰ μέρη
τῆς Βασιλοπούλας, μικρὸν εἰδύλλιον μυθολογικόν γ.) Ἡ
Κόρη τῆς Ροδόμηλος δ.) Θαλασσιὰ τραγούδια ε.)
Τὰ λόγια τῆς Γρηῆς, σειρὰ ἑλληνικῶν παραδόσεων μετὰ
πρόλογον ἐμμέτρου ς.) Ἀρχαῖοι στίχοι, ἑμμετροὶ παρα-
φράσεις ἀρχαίων ποιημάτων ἐκ τῶν τοῦ Θεοκρίτου, Μόσχου
Ἀνακρέοντος κλπ. ζ.) Τραγούδια τοῦ δρόμου, ποιήματα
ποιήματα. Τὸ ἔργον τοῦ κ. Δροσίνου ἔχει τοῦτο τὸ ἐξαιρε-
τικόν προσόν, ὅτι φέρει χαρακτῆρα καθαρῶς ἑλληνικόν, πάντα
δὲ τὰ ἐν αὐτῷ ποιήματα διακρίνονται διὰ τὴν ἀληθῆ ἔμπνευ-
σιν, τὴν ἀδρότητα τοῦ αἰσθητικῶς, τὴν χάριν καὶ καλλιτε-
χνικὴν ἐκτέλεσιν· ἔστι δὲ τὸ βιβλίον τετυπωμένον μετ' ἐξαι-
ρέτου φιλοκαλίας, καὶ τιμητὰ δραχ. 2,50.

Τὴν παρέλθουσαν Κυριακὴν ἀνεγνώσθη ἐν τῇ μεγάλῃ
αἰθούσῃ τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ
ρωμ. Δικαίου κ. Ἄλμ. Κρασσά ἡ ἔκθεσις περὶ τοῦ Σγυνοῦ τοῦ
δικανώσιματος, οὗ θέμα ἦτο ἡ «πραγματικὰ ὄρατὰ» κατὰ τὸ
βυζαντινὸν δίκαιον. Ἐκ τῶν ἐννέα σταλεῖσάν συγγραμμάτων περὶ
τοῦ θέματος τούτου ἐπρωτεύεσεν ἡ τοῦ ἐνταῦθα δικηγόρου κ.
Ἄντ. Μουφερράτου, εἰς δὲν ἐδόθη καὶ τὸ διαγινώσκον γέρας.
Ἐπηνέθθη δὲ κατὰ δευτέρον λόγον ἡ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικει-
μένου πραγματεία τοῦ ὑφηγητοῦ κ. Δαμιανοῦ Βορέ.
— Ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ν. Δαμαλάς ἐπι-

φορτισθεὶς ὑπὸ τῆς ἐπι τῆς ἐκδόσεως τῶν ἔργων τοῦ Κοραῖ
ἐπιτροπῆς διὰ τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἐπιστολῶν καὶ λοιπῶν
αὐτοῦ ἀνεκδότων ἔργων, ἂν τὴν πλήρη συλλογὴν εἶχεν ἐτοι-
μον πρὸς δημοσίευσιν ὁ ἀείμνητος Α. Μάρκουρας, παρακα-
λεῖ πάντα κατέχοντα ἔργον τι ἀνεκδοτὸν τοῦ Κοραῖ ἢ ἐπι-
στολὴν νὰ τῷ ἀποστείλῃ ταύτην ἐπὶ ἐπιστροφῇ εἰς τὸν ἰδιο-
κτήτην.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐκπαιδεύσεως κ. Βουλπιώτης ἐπα-
σχέθη πρὸ τινῶν ἡμερῶν μετὰ τοῦ γερμανοῦ ἀρχιτέκτονος
κ. Δέρφελδ τὴν Ἀκροπόλιν καὶ ἐμελέτησάν διάφορα ζητή-
ματα ἀφορῶντα εἰς τὸν καθαρισμὸν αὐτῆς, τὴν περισυνζω-
γὴν τῶν ἀρχαιοτήτων ἐν μουσείοις, τὴν κατεδάφιαν τοῦ βο-
ρειοδυτικοῦ τεύχους, ἔτοιμον νὰ καταπέσῃ, ὡς καὶ τὴν μερι-
κὴν ἀποκατάστασιν καὶ στερέωσιν τῶν Προπυλαίων καὶ ἄλ-
λων. Ἡδὲ ἐκαθαρίσθησαν τὰ Προπύλαια, τὰ δὲ ἐν αὐτοῖς
ἀποκείμενα κατετίθησαν ἐν τῷ μουσείῳ, μελετᾶται δὲ ἡ ἀνε-
γερσις μουσίου ευρυχωροῦ καὶ ευραπείου πρὸ τῆς Ἀκροπό-
λεως ἐν καταλλήλῳ χώρῳ, ἐν ᾧ δὲ κατατεθῆσι πάντα τὰ ἐν
τῇ Ἀκροπόλει συντρίμματα καὶ ἄλλα ἐκτός τῶν τοῦ Παρ-
θεναῖος καὶ τοῦ Ἐρεχθίδου. Ἐν γένει μετὰ πολλῆς δραστη-
ριότητος καὶ ἀγαθῆς διαθέσεως ἐπιδικῶνται ὑπὸ τοῦ κ. Βουλ-
πιώτου πᾶν ὅ,τι εἶνε πρῆπον, εἶνε δὲ καὶ δυνατὸν νὰ γείνη,
ἐν τῷ ἱερῷ χώρῳ τῆς Ἀκροπόλεως.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς παιδείας συνίστα ἑνταῦθα προσω-
ρινῆν γυμναστικὴν σχολὴν πρὸς καταρισμὸν προγυμναστῶν
διὰ τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις γυμνάσια καὶ σχολεῖα.

Ἐπὶ τῆς μεταρρολογικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου
Παρνασσοῦ, ἀπεφασίσθη ἡ ἔκδοσις περιοδικῶν συγγράμ-
ματων, ἐν ᾗ ὅθ' ἀναγράφονται αἱ παρατηρήσεις τῶν μεταρ-
ρολογικῶν σταθμῶν τοῦ συλλόγου, τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις
ἰδρυθέντων, καὶ αἱ τοῦ κεντρικοῦ σταθμοῦ Ἀθηνῶν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Ἐχω μικρὸν ἀνάστημα· ἀνευ δοντῶν τὸ σῶμα.
Κάμπτομαι, πλὴν δὲν θραύομαι· Πύρινον ἔχω χρώμα.
Βῶ εἰς μέρη κάθυγρα φρουρούμενον καὶ μόνον,
Ὡς δέσμιος ἐπιπέδος, ὅπισθεν προμαχώων.
Ἄλλὰ κ' ἐκείθεν δύναμαι νὰ συγκινῶ τὰ πλήθη,
Φέρον καὶ αὐθις εἰς τὸ φῶς ὅσα καλύπτει λήθη.
Καὶ ἀπὸ τῆ ἀνήλια τῆς φυλακῆς μου βίβη.
Πρῶτον κατ' ἀρεσίαν ἢ συγκινῶ τὰ πάθη.

ΓΡΨΟΣ

Ἄν μ' ἀναγνώσῃς, ἔμπροσθεν, εὐχὴν ἐμπερικλείω.
Ἄν μ' ἀναγνώσῃς ὅπισθεν, — περιεργον — σ' ἐνδύω.
Ἄν μ' ἀναγνώσῃς, ἔμπροσθεν, εὐχὴν ἐμπερικλείω.
Ἄν μ' ἀναγνώσῃς ὅπισθεν, — περιεργον — σ' ἐνδύω.

ΛΥΣΕΙΣ

Κλέων — λέων.
Λαυπάς.
Πανδώρα — Πάν.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

Table with financial data for Athens (ΑΘΗΝΩΝ) and various banks (ΠΙΣΤΩΤΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ). Includes columns for capital, deposits, and interest rates.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

α. Α. Ν. Ρ. Βερολίνου. Ἐπιστολήν μας καὶ τὰ ζητηθέντα
ἔχετε ταχυδρομικῶς. — κ. Α. Ο. Χαλκίδα. Ἐλήφθησαν. Σὰς
εὐχαριστοῦμεν. — κ. Σ. Β. Βράλλου. Τὰ ἀντίτυπα ἀπεστά-
λησαν ἡμῖν. Ἐστελεσθή καὶ ἡ ἄλλη παραγγελία σας. — κ.
Κ. Κ. Μ. Λιδεργου. Διὰ τὴν «Ἐστίαν» ὄχι αὐτῶς. Ὅρθως
ἐκρίνετε ὅτι τὸ ἔργον εἶνε δυσχερέστατον, καὶ νομίζομεν ὅτι
καλλίτερον νὰ ἀποστείτε τοῦ ἔργου ἡμετέρας. — Φιλοβιβλίω. Ὁ
πρῶτος συστηματικὸς γράψας σύστημα βιβλιογραφικῆς τα-
ξινομήσεως εἶνε ὁ Conrad Gesner τῷ 1548. Ὡς πρὸς τὰ
ἄλλα τῆς ἐκείνου, ἢ πρὸ τετραετίας ἐπέδωκεν ὁ κ. Ἐμ.
Ροῦθς «Ἡ Ἑθνικὴ Βιβλιοθήκη ἐν ἔτει 1880». — κ. Χ. Κ.
Γαλλικὴ μετάφρασις τῶν «Ἀπομνημονευμάτων τοῦ Ἄινε»
ἐδημοσίευσεν ὁ γάλλος ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ Παρισίου ἐκδότου
Calmann Lévy (Memoires de Henri Heine). Τιμ. δραχ.
5. — κ. Γ. Χ. Σ. Κεραιλλῆν. Τὸ βιβλίον εἶνε ἄγνωστον
ἡμῖν. Σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὸ ἀποσταλν. — Ἐτικου-
ρεῖω. Συμφωνοῦμεν ἀλλ' ἔνα ἢ ἀπόλαυσις εἶνε τελεία, πρέ-
πει νὰ εὐχαριστῆσθαι ἀπλῶς τὴν γαστέρα, μᾶλλον δὲ τὴν
καρδίαν καὶ τὸν νῆρον. Τοῦτο δὲ ἐπεδύομεν πρὸ πάντων οἱ
εὐχαῖοι εἰς τὰ συμβόσια των. Ὁ Πλούταρχος ἀναφέρει τὴν
ἀρχαῖα βῆσιν τινος, ὅστις παρακλήσας μόνος εἰς τὴν τρά-
πεζαν, εἶπε «βρωθῶνται, μὴ δεδαιτηθῆναι σήμερον». — κ.
Κ. Β. Πάτρας. Ἀτυχῶς δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορά. Ἀλλὰ νομί-
ζετε εὐχρητικῶς ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ μέσον εἶνε τὸ καταλλήλο-
τον. Τὸ πρᾶγμα ἐφάνη ὅμως ἀκατάλληλον. — Συνδρομητῇ.
Προσφών γίνεται σύγγυσις, συνήθη ἄλλος, τῶν δυο λέξεων
Ἄραθ' καὶ Αἰθίοψ', ἐνῶ εἶνε διάφορα πράγματα. Οἱ Ἄρα-
θες δὲν ἔχουσι μαῦρον τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου, ὡς ἐσφαλ-
μένως πιστεύουσι πολλοὶ, ἐκλαμβάνοντες αὐτοὺς ἀντὶ τῶν
Αἰθίοπων, οὗς ὀνομάζουσιν Ἄραπιδες, ἢ τοῖς Ἄραθας. Μαῦ-
ρον ἔχουσι τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου μόνοι οἱ Αἰθίοπες, ἐπειδὴ
δὲ οὗτοι ἔρχοντο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ τῆς Ἀραβίας, κει-
μένης πλησίον τῆς Αἰθιοπίας, εἰς τὴν Ἀνατολήν, ἐπεκράτη-
σαν ἀπὸ τῶν Βυζαντινῶν ἐτι χρόνων νὰ κληθῶνται Ἄραθες
καὶ Ἄραπιδες οἱ Αἰθίοπες, ἐν ᾗ οἱ κάτοικοι τῆς Ἀραβίας,

αἱ ἴδιος Ἄραθες, ἔχουσι τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου ἐλαφρῶς
μαλακόν. Ὅμοια μεταπτώσεις ἐγένετο καὶ τῆς λέξεως Maure
(Μαῦρος), ἥτις κυρίως δηλοῖ τὸν κάτοικον τῆς Μαυριτανίας,
τὸν Μαυριτανὸν ἢ Μαυρούσιον· καὶ οὗτοι ὡσαύτως δὲν ἔχουσι
μαῦρον τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου, ἀποδίδεται δ' εἰς αὐτοὺς
ἐσφαλμένως ἡ ἰδιότης αὐτῆ ἐκ παρανοήσεως τοῦ ἐθνικοῦ αὐ-
τῶν ὀνόματος Maure, ἐκλαμβάνομένου ὡς σημερινῶν τῶν
Μαῦρον. Τὸ ἐν τῇ ἑλληνικῇ ἐπιθετὸν μαῦρος (μέλας) εἶνε
προφανῶς ἐκ τοῦ αμαυρῶς, ὡς τὸ ἐτυμολογεῖ καὶ ὁ Κοραῖς.
Ὡς πρὸς τοὺς Ἰωρδοὺς σημειοῦμεν ὅτι οὗτοι ἴδιος κληθῶ-
νται οἱ Ἀβίγγανοι, διότι θεωροῦνται ὡς προερχόμενοι ἐξ Αἴ-
γυπτου (Αἰγυπτῖοι - Γύφτοι)· ἐπειδὴ δὲ οἱ νομάδες οὗτοι ὡς
ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἦσαν τὸ ἐπάγγελαμ τοῦ χαλκῆος, ὀνομά-
σθησαν κατόπιν καὶ ὅσοι ἄλλοι ἦσαν τὸ αὐτὸ ἐπάγγελαμ
διὰ τοῦ ἰδιοῦ ὀνόματος. — κ. Π. Ε. Π. Ἐνταῦθα. Ἀπεβίωσε
τῇ 14 Μαΐου 1879. — κ. Γ. Κ. Σ. Παταύτων. Δὲν ἐπληρώθη
εἰσέτι. Δεχόμεθα τὸ ἰταλικὸν χαρτονόμισμα. — Κ. Σ. Ν. Α.
Χίον. Τὸ ζητηθέν φύλλον ἀπεστάλη. Ἡ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς
γρᾶμμα ὑπῆρχεν ἐκ παραδρομῆς. — κ. Π. Φ. Σαράντα. Ἐκ-
κλησιαίαι. Ἐλήφθησαν. Περαιδοῦσαν δὲ τὰ ἀνήκοντα τῷ «Α.
Μ.» καὶ τῇ «Ε.» — κ. Α. Γκ. Ἄρταν. Αἱ συλλογαὶ τῶν
γραμματοσώμων γίνονται καὶ ἀπλῶς μὲν ὡς ἐνασχόλησις,
διασκευαστικῆ τῶν συλλεκτῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς κερδοσκοπίαν,
διότι αἱ οὕτω ἀπαρτιζόμεναι συλλογαὶ πωλοῦνται ἐν Ἑυρώπῃ
ἀντὶ σημαντικῶν πολλῶν ποσῶν. Ὁ Ἄρθ. Ῥετορίδ' ἔχει
συλλογὴν ἀξίας διακοσίων χιλιάδων φράγκων! περιλαμβάνου-
μένη ἐντός ἑκατοντάδων χρυσοσευκτῶν τόμων. Τὴν πλουσιω-
τέραν ὅμως πασῶν ἔχει ὁ εὐτυχῆς υἱὸς τῆς δουκίσσης de Gal-
liega, ὅστις ἐδαπάνησε μέχρι τοῦδε πρὸς καταρισμὸν αὐτῆς
1,500,000 φράγκων. Ὁ Κροῖσος οὗτος τῶν γραμματοσώμων
ἔχει ἴδιον γραφεῖον συναλλαγῶν, διεκπεραιωτὰς, μεστὰς βι-
βλιοφύλακα τῶν 300 τόμων τῆς συλλογῆς του, μῆνης ὑπαλ-
λήλων. Εἰς οὐδὲνα ὅμως ἐπιτρέπει τὴν θεαν τῆς συλλογῆς του,
καὶ σκοπεῖ μόνον νὰ τὴν ἐθέσῃ ὅταν συμπληρωθῇ καὶ ταξι-
νομηθῇ τελείως, ἀλλ' ἡ ἐργασία αὐτῆ θὰ ἀπαιτηθῇ, λέγουσιν,
ἀκόμη. . . . ἐνεῖα ἐστὶ! Περιεργότητ' ἐπὶ τοῦ θέματος
τούτου πραγματεία θέλει δημοσιευθῆ προσεχῶς ἐν ταῖς στήλαις
τῆς «Ἐστίας». — κ. Ι. Φ. Παρισίου. Ἡ πραγματεία ἐλήφθη.
Θέλομεν σὰς ἀπαντήσει προσεχῶς.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[1 Ιουνίου (Παρασκευή) 1884]

Μεγάλην καὶ ἀληθῶς ἡγεμονικὴν δωρεὰν ἐποιήσατο πρὸς τὸ ἔθνος ὁ κατ' αὐτὰς ἐνταῦθα παρεπιδημῶν γενναῖος καὶ φιλόπατρις ὁμογενὴς κ. Παναγῆς Βαλλιάνου. Ἐπισκεφθεὶς τὸν κ. πρωθυπουργὸν τὸ παρελθὸν Σάββατον ὁ κ. Βαλλιάνος ἀνήγγειλεν αὐτῷ, ὅτι δωρεῖται: τῷ ἔθνει ἐν ἑκατομμύριον δραχμῶν, διατεθησομένων πρὸς ὃν σκοπὸν ἤθελεν ὕρισις ὁ κ. πρωθυπουργός, ὀνομασθησομένου τοῦ διὰ τῆς δωρεᾶς ἰδρυθησομένου καταστήματος «Ἀδελφῶν Βαλλιάνου». Ὁ κ. Τρικούπης ἐκφράσας πρὸς τὸν δωρητὴν τὰς εὐχαριστίας τοῦ ἔθνους ἐξηγήσατο τὴν γνώμην ὑπὲρ διαθεσῆς τῆς δωρεᾶς πρὸς Ἴδρυσιν παρὰ τὰς Ἀθήνας σωφρονιστικῆς φυλακῆς—τὴν γνώμην δὲ ταύτην ἀπεδέχθη ὁ κ. Βαλλιάνος. Οὕτως ἄρξεται: προσεχῶς ἐνταῦθα ἢ ἀνεγερθεὶς δύο φυλακῶν τῆς μὲν σωφρονιστικῆς διὰ τῆς δωρεᾶς ταύτης τοῦ κ. Π. Βαλλιάνου, τῆς δὲ ἐξειαστικῆς διὰ τῆς δωρεᾶς τοῦ κ. Ἀνδρέα Συγγροῦ. Ἡ γενομένη δωρεὰ ἐννοήθηκε μείστη καὶ λίαν εὐφρόσυνον αἰσθησιν εἰς πάντας, τρανῶς μαρτυροῦσα ὅτι καὶ παραδόσις τῆς ἐλευθερίου φιλοπατρίας, τῆς ἐξόχου ἀρετῆς, ἐφ' ἣ διεκρίθησαν τόσα μεγάλα τῆς ἡμετέρας πατρίδος τέκνα, διασώζονται ἔτι ἀκέραιοι καὶ ἀναλλοίωτοι καὶ οἱ τὸ ὄνομα τῆς πατρίδος ἀγνὸν διαφυλάσσεται ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν ἔξω ὁμογενῶν, οἵτινες γενναίως ἐκαστοτε παρέχουσι τὰ μέσα πρὸς προαγωγὴν τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς ευημερίας τῆς ἑαυτῶν πατρίδος. — Καθ' ὅλην τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα μεγάλως συνεχίει τὸ κοινὴν ἐνταῦθα ἢ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν πλημμελειοδικῶν ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις περὶ προφυλακίσεως τριῶν τῶν ἐπισημοτέρων τραπεζιτῶν, τῶν κκ. Κ. Σ. Βούρου, Μενελάου Νεγρεπόντης, καὶ Ἀθ. Μουτσπούλου, καὶ τοῦ μεσίτου κ. Θ. Φατούρου. Εἰς τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν προέβη τὸ δικαστήριον κατόπιν ἀνακρίσεων γενομένων περὶ τῶν τελευταίων ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ πράξεων, καθ' ἃς οἱ εἰρημονεὶ τραπεζίται εἶχον ἀγοράσει τὰς ἐν κυκλοφορίᾳ μετοχὰς τοῦ Λαυρίου, ὅπερ ἐπήγαγε μεγάλην ὑπερέμνησιν αὐτῶν ἐπὶ ζημίᾳ τῶν πωλητῶν. — Κατὰ τὰς ἐφημερίδας καὶ ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Δ. Σ. Σούτσος παρεπέμφθη εἰς τὸ καχορυσδικεῖον κατηγορούμενος ἐπὶ ἀπιστίας κτλ. μετὰ δώδεκα ἑτέρων, ἐν οἷς καὶ τινες ὑπάλληλοι καὶ μηχανικοὶ τοῦ δήμου. — Κατὰ τὴν «Παλιγγενεσίαν» ἔταιρία τις ἐζήτησε παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὴν κατασκευὴν σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπὸ Αἰριστοῦ εἰς Τρίκκαλα ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς κατασκευῆς τοῦ λοιποῦ θησαυλικῆς συμπλέγματος. Ἡ κυβερνήσις εὐμενῶς ἀποδεχθεὶς τὴν πρότασιν διαπραγματεύεται τὰ κατ' αὐτὴν μετὰ τῆς εἰρημένης ἔταιρίας, ἐλπίζεται δὲ ὅτι ταχέως αἱ διαπραγματεύσεις εἰς αἴσιον καταλήξουσιν ἀποτέλεσμα συμπληρουμένου οὕτω τοῦ ἔργου, οὕτως κατῆρξεν ἐν Θεσσαλίᾳ ὁ κ. Μαυρογορδάτος. — Ἐντὸς εἰκοσίων ἡμερῶν παραδίθεται εἰς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ τὸ ἀπὸ Λαυρίου μέχρι Μαρκοπούλου τμήμα τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Λαυρίου, περὶ τῆς μετὰ τὴν Κερατέας καὶ Κουβαρὰ γέφυρας. Τὸ τμήμα τοῦτο ἔχει μῆκος 28 σταδίων, ἢ δὲ συντελεσθεῖσα γέφυρα μ. 8 1/4 ὕψος. — Κατὰ τοὺς «Ἐργάτας» Τρικκάλων μετὰ πολλῆς δραστηριότητος ἐξακολουθοῦσιν αἱ ἐργασίαι τοῦ ἀπὸ Βόλου εἰς Καλαμπάκων σιδηροδρόμου. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἄρχεται κατασκευαζομένη ἡ ἀπὸ Καρδίτσας μέχρι Τρικκάλων ὁδός, δὲν ὑπολείπεται δὲ εἴτα ἢ τὸ μέχρι Καλαμπάκων τμήμα. — Ἐν τῇ «Ἐφημερίδῃ» τῆς Κυβερνήσεως» ἐδημοσιεύθησαν δέκα καὶ τρία Β. διατάγματα τῆς 21 λήξαντος, δι' ὧν ἀπονέμονται: χάριτες εἰς διαφόρους καταδικῶν. Ἡ ποινὴ 43 εἰς θάνατον καταδικασμένων, ἐν οἷς καὶ μία γυνὴ, μεταβάλλεται εἰς ἰσόβια δεσμά, 33 ἢ ποινὴ μετριάζεται καὶ 46 ἀπαλλάσσονται τοῦ ὑπολοίπου τῆς ποινῆς αὐτῶν. — Αἱ ἐργασίαι τῆς ἐπὶ τῶν χαρίτων ἐπιτροπῆς διεκόπησαν δι' ὀλίγας ἡμέρας, λέγεται δὲ ὅτι συμφῶνος πρὸς τὰς συστάσεις αὐτῆς ἀπεφασίσθη ἡ ἐκτέλεσις τῆς θανατικῆς ποινῆς δώδεκα καταδικῶν, ἐκδοθέντος τοῦ ἀναγκαίου βραβ. διατάγματος. — Ἐδημοσιεύθησαν οἱ νόμοι περὶ ἀποκλειστικοῦ δικαιοῦματος εἰσγωγῆς καὶ πωλήσεως τοῦ πετρελαίου εἰς τὸ κράτος, περὶ ἀποκλειστικοῦ δικαιοῦματος κατασκευῆς, εἰσγωγῆς καὶ πωλήσεως τῶν χημικῶν πυρην. — Πρόκειται νὰ ἀποσταλῶσιν εἰς τὰς ἐν Εὐρώπῃ ναυτικὰς σχολὰς τινὲς ἐκ τῶν ἐσχάτως ἐπιτυχόντων εἰς τὰς ἐξετάσεις δοκιμῶν τοῦ ναυτικοῦ ἵνα τελειοποιηθῶσιν ἐκεῖ, τοῦ δημοσίου καταβάλλοντος τὰ ἔξοδα τῶν σπουδῶν τῶν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Ι. ΦΕΡΜΠΟΥ

Μ Υ Θ Ο Ι

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1884.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΚΛΕΚΤΗ — ΤΙΜΑΤΑΙ Φ. 3

Εὐρίσκονται ἐν ταῖς βιβλιοπωλείαις Ἀνδρέου Κορομηλά, Ἀνέστη Κωνσταντινίδου, Κ. Μπέκ, Ν. Β. Νάχη καὶ ἐν τῷ γραφεῖω τῆς Ἑστίας

ΑΤΟΙΔΕΣ ΑΓΡΑΙ

ΣΥΛΛΟΓΗ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Μ. ΒΙΖΥΗΝΟΥ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

Εἰς τόμος εἰς μέγα σχῆμα ἐκ σελίδων 310, καλλιτεχνικῶς ἐκτετυπωμένος καὶ πολυτελῶς δεδεμένος.

Πωλεῖται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἑστίας ἀντὶ δραχμῶν 10.

Ν. Γ. ΠΟΛΙΤΟΥ

ΜΕΛΕΤΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΤΩΝ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Σύγγραμμα βραβευθὲν ἐν τῷ Ῥοδοκανακίῳ φιλολογικῷ διαγωνισμῷ καὶ ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις συλλόγου πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν ἐλληνικῶν σπουδῶν.

Τιμᾶται φράγκων 4.

Τοῖς συνδρομηταῖς τῆς Ἑστίας ἀντὶ μόνον 1 φράγκου.

Διὰ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἑσωτερικῷ ταχυδρομικῶς ἀποστελλομένον φρ. 1,20.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Ὁ ἥλιος κατὰ τοὺς δημόδιος μύθους. Ἐν Ἀθήναις, 1882. Δραχ. 2,50.

Λόγος εἰσιτήριος εἰς τὸ μάθημα τῆς ἐλληνικῆς μυθολογίας. Ἐν Ἀθήναις, 1882. Δεπτὰ 75.

Ἡ ἀσθένεια κατὰ τοὺς μύθους τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἐν Ἀθήναις, 1883. Δεπτὰ 80.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΠΕΚ

Δέχεται συνδρομητὰς εἰς τὸ κάλλιστον περιοδικὸν τοῦ συρμού

LA SAISON

Ἐτησίαν συνδρομὴ τῆς ἀπλῆς ἐκδόσεως:

Ἀθηνῶν δραχμὰς 9. — Ἐπαρχιῶν δραχμὰς 11.

Ἐτησίαν συνδρομὴ τῆς πολυτελοῦς ἐκδόσεως:

Ἀθηνῶν δραχμὰς 18. — Ἐπαρχιῶν δραχμὰς 22.

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν θέλοντες νὰ ἐγγραφῶσιν συνδρομητὰὶ ὀφείλουσι νὰ συνοδεύωσι τὰς αἰτήσεις αὐτῶν μετὰ τοῦ ἀντίτιμου τῆς συνδρομῆς, ἀποστελλομένης διὰ χαρτονομίσματος ἢ γραμματοσήμεου ἐντὸς ἐπιστολῆς συστημένης πρὸς τὸν κ. Κάρολον Μπέκ.

ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ. Βιβλίον τοῦ λαοῦ. Ἔργον τοῦ διασήμεου Ἰταλοῦ συγγραφέως καὶ φιλοπάτριδος Ἰωσήφ Μαντζίνη. Πωλεῖται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἑστίας ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς.

Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀνδρέου Κορομηλά 1884—Β'. 804